

NELIPÜHI B AASTAL

(Esimene lugemine Ap2 ,1-11)

Lugemine Apostlite tegude raamatust:

Kui nelipühapäev kätte jõudis, olid kõik ühes paigas koos. Äkki oli taevast kosta kohinat, nii nagu oleks tormituul puhunud, ja see kohin täitis kogu koja, kus nad viibisid. Ning neile ilmus tulekeeli, mis jagunesid ja jäid igaühe peale nende seast. Ja nad kõik said täis Püha Vaimu ja hakkasid rääkima võõraid keeli, nii nagu Vaim andis rääkida.

Aga Jeruusalemmas oli sel ajal palju jumalakartlikke juute kõigi rahvaste hulgast päikese all, ja kui tõusis kohin, jooksis kokku rahvasumm, ning nad kõik olid kohkunud, sest igaüks kuulis neid kõnelevat oma keelemurret. Nad panid seda imeks ja ütlesid üksteisele: Kas need mehed, kes räägivad, polegi Galileast? Kuidas siis igaüks meie seast kuuleb oma emakeelt? Meie, partlased, meedlased ja eelamlased, kes me elame Mesopotaamias, Judeas ja Kapadookias, kes me oleme pärit Pontusest ja Aasiast, Früügiast ja Pamfüüliast, Egiptusest ja Küreene poolse Liibüa aladelt, samuti siin asuvad roomlased ja juudid ühes proselüütidega - juudiusku pöördunutega; kreetalased ja araablased - kuidas me kuuleme neid kõnelevat meie oma keelemurdeis Jumala suurtest tegudest?

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps104 , 1ab.24ac. 29bc-30 31.34. R:30)

R: Saada oma Vaim, ja loo uueks maailma pale.

Kiida, minu hing, Issandat,
Issand, minu Issand, Sina oled väga suur.
Kui arvukad on sinu teod, Issand,
kogu maa on täis sinu loodut.

R:

Kui sa võtad neilt hingamise,
nad heidavad hinge ja muutuvad jälle põrmuks;
Sina saadad oma vaimu ja nad luuakse,
Sina teed uueks maailma palge.

R:

Issanda kirkus püsigu igavesti,
Issand olgu rõõmus oma tegude üle.
Olgu mu laul Issandale meele järgi,
sest oma rõõmu tahan ma leida Issandas.

R:

(Teine lugemine 1Ko12 ,3b-7. 12-13)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Keegi ei või öelda: "Jeesus on Issand", kui ta ei räägi Pühas

Vaimus. Palju on ande, mis tulevad armust, kuid Vaim, kelle kaudu nad tulevad, on üks. Ja palju on ameteid, kuid Issand on üks ja seesama. Mitmel viisil võib Jumala vägi ilmsiks saada, kuid seda kõike teeb üks Jumal kõikide sees. Aga Vaim ilmutab end kõigile ühiseks hüveks, sest kui ihu on üks ja sel on palju liikmeid - ning kuigi liikmeid on palju, ometi ihu on üks - siis niisamuti on Kristusega. Oleme ju ühe Vaimu läbi ristitud ühte Ihusse - nii juudid kui kreeklased, nii orjad kui vabad - meie kõik oleme sama Vaimuga joodetud.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi)

Halleluuja. Tule, Püha Vaim, täida oma ustavate südamed,
ja süüta meis oma armastuse tuli. Halleluuja.

(Evangeelium Jh15 ,16-1719-23)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Kui te armastate mind, siis pidage mu käske! Ja ma palun Isa ja ta annab teile teise Lohutaja, et tema oleks teiega igavesti. "Kui keegi armastab mind, küll ta peab minu sõna, ja minu Isa armastab teda ja me tuleme ja teeme eluaseme tema juurde. Kes mind ei armasta, ei pea mu sõnu. Ja sõna, mida te kuulete, ei ole minu, vaid Isa sõna, kes minu on saatnud. Seda ma olen teile rääkinud teie juures viibides. Kuid Lohutaja, Püha Vaim, kelle Isa saadab minu nimel, tema õpetab teile kõik ja tuletab teile meelde kõik, mida mina teile olen öelnud."
See on Issanda Sõna.

VENI SANCTE SPIRITUS

Püha Vaimu vägevus -
süüta oma sügavus,
kirkus meile särama.

Tule vaeseid aitama,
vaimuvalgust jagama,
valvama meid õpeta.

Oled parim lohutus,
õnnis hingekülustus,
vaim meis üles ärata.

Mures oled leevendus,
kuumal päeval jahedus,
silmist pisar kuivata.

Ustavate südamed,
hinge aimamatud teed

täida oma armuga.

Muidu kõik on mõttetu,
patune ja sisutu,
kui Sa meid ei juhata.

Puhtaks tee, mis rikunud,
jooda põuast piinatut,
hingehaavad paranda.

Meie kõrkust painuta,
kalkus üles sulata,
valest aita hoiduda.

Rohket heldust osuta,
usulootust sisenda
oma seitsme anniga.

Anna vooruslikkust Sa,
surmatunniks valmista,
lase õndsust pälvida.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, tänasel Nelipühi pühapäeval tähistame me sündmust, kui Püha Vaim apostlite ja ka kõigi teiste kohalviibijate peale välja valati. Keelebarjäärid olid äkki ületatud ja igauks kuulis justkui apostlid oleksid rääkinud tema emakeeles.

Kõneldav keel pole siiski ainus keel. Tegelikult võiks igasugust informatiivset suhtlemist inimeste, loomade ja masinate vahel mõista keelena - räägitakse ju hobulausumisest ja ussisõnadest, samas ka programmeerimiskeeltest või muidu arvutiga suhtlemisest.

Siinkohal peamegi endalt küsima, missuguses keeles me suhtleme Jumalaga? Kas ainult verbaalselt? Meie palved on enamasti küll tavasõnalised, kuid näib nii, et Jumal mõistab paremini meie käitumise, meie tegude keelt. Ja tema vastab meile saatuse keeles - nii, kuidas tema peab kõige paremaks meid kasvatada ja proovile panna, et me võiksime midagi õppida. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kui saksa astronaut Ulrich Walter jõudis 1993. aastal kosmosesüstik Columbiaga maa orbiidile ja tunnetas kaaluta olekut, oli - nagu ta hiljem rääkis - tema esimene mõte: inimene on vaim... mõtlev olend, kelle materiaalsel kehal pole mingit kaalu. Tänapäeva tehnika võimaldab inimesele ka seesuguseid

vaimseid elamusi, mis varem polnud võimalikud, kuid teisalt on teaduse avastused mõjutanud ühiskonda ilmalikustumise suunas. Kui on kadunud hirm loodusjõudude ja Jumala kohtu ees, on inimkond ühtlasi kaotanud ka usu ideaalidesse ja inimliku headuse mõttesse tervikuna.

Tõde, mida teadus meile kuulutab, on paraku üpris sünge. Isegi kui jätta kõrvale võimalik aatomisõda, asteroiditabamus või hiidvulkaanide aktiveerumine, on inimese teoreetiliselgi ellujäämisvõimalusel Maa peal üks kindel piir: Päikese kuumenemine, mis saavutab meie jaoks kriitilise piiri arvatavalt umbes 800 miljoni kuni ühe miljardi aasta pärast. Ükskõik kas see perspektiiv meile meeldib või mitte, teame me juba praegu, et Päike muudab enne kustumist meie ilusa helesinise planeedi elutuks kõrbeks. Koos bioloogilise eluga hävib siin kogu inimkultuuri rikkus, kaasa arvatud meie hoolega hoitud mälestised: Egiptuse püramiidid, romaani ja gooti kirikud ning muud inimese või looduse loodud kunstiteosed. Ja isegi kui inimkonnal õnnestuks meie päikesesüsteemist lahkuda ning leida mõni elamiskõlbulik planeet kusagil valguseaastate taga, siis kunagi põletab ka viimane täht ära oma energiavaru ning kogu maailmaruum mattub pilkasesse pimedusse. Viimaste teooriate kohaselt võib aga juba enne seda kurbumängu tabada meie universumit veelgi ulatuslikum häving, kui meile tundub aine pudeneb juba varem oma sisepingete mõjul aatomiteks. Materiaalne maailm on lootusetult lõplik.

Tegelikult ei tohiks uskliku inimese jaoks olla selles midagi uut ega hirmutavat - ütles ju Jeesus juba ammu selge sõnaga: maa ja taevas hävivad, aga minu sõnad ei hävi. (Mk 13,31) Just maailma lõplikkus peaks olema meile ajendiks keskenduda rohkem vaimsele, panna oma lootus Jeessuse töötlusele, et tema läheb meile aset valmistama (Jh 14,2), mingis teises, meile veel kättesaamatus reaalsuses. Ja sellest järeldub, et Jumal on saatnud meid siia maailma kindla ülesandega: võitlema oma inimlike puudustega. Alles siis, kui me suudame armastada oma ligimest nagu iseennast, oskame armastada Jumalat üle kõige.

Armsad õed ja vennad, kuigi Jeessuse töötlused kõlavad paljulubavalt ja heroiliselt, ei suuda me nende üle alati rõõmustada. Sellepärast pole see juhus, et Jeesus nimetab Püha Vaimu "Lohutajaks". Jumal teab, et inimkonna maine reaalsus tundub olevat väljapääsuta ja kohati nii raske kanda, et inimene vajab lohutust. Lohutus põhineb natuke ebarealistlikel pääsemisstsenaariumitel, kuid ta annab meile võimaluse näha oma maise elu edasikandmist mõttekana ega lase meil maailma kaduvuse pärast päriselt meelt heita. Mida tulevik täpselt toob, seda pole võimalik ette aimata, kuid rikkumatu osa meie loomusest sunnib meid uskuma sellesse, et kõik pöördub heaks, ja et kõigel, mis on tehtud hea tahtega, on mõtet. Aamen.